

Drevni i lijepi jeziče Hrvata

*Drevni i lijepi jeziče Hrvata,**
sretni pjesnici govore o sebi,
ni u snu neki pomislio ne bi
da još i danas o jeziku gata,

a mene strah i snomorica hvata
jer ugrožen sam na vlastitim tlima:
tu vlast mi jezik ukida u zlima
razdora, laži – čim sve ne barata...

Optužuje me što svoj sam na svome,
jezikom pretka što govorim k tome,
u svoga što ne pretvorim se brata...

I dok je tako – meni pisati je
o opstanku – svom i poezije,
drevni i lijepi jeziče Hrvata.

Stijepo Mijović Kočan

* *Drevni i lijepi jeziče Hrvata*, stih iz pjesme Hrvatski jezik Vladimira Nazora